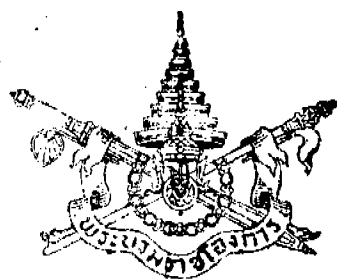


1 มกราคม 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 60 ตอนที่ 1



พระราชบัญญัติ

ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 7)

พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

เจ้าทิพย์ ทิพชาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 31 ธันวาคม พุทธศักราช 2485

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ 1 เล่ม 60 ราชกิจจานุเบกษา 60 มกราคม 2486

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมแก้ไขเพิ่มเติม  
กฎหมายว่าด้วยการออกโฉนดที่ดิน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย  
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ  
ออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 7) - พุทธศักราช 2486”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน  
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา  
27 และมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รัตน  
โกสินทรศก 127 กับพระราชบัญญัติแก้ไขความในมาตรา 25  
แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รตนโกสินทรศก 127  
(ฉบับที่ 4) พุทธศักราช 2469

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 แห่งพระราช  
บัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รตนโกสินทรศก 127 และให้ใช้  
ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 13 เมื่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ได้รังวัดปักหลัก  
เขตที่ดินและไม่มีภาระขัดข้องในการออกโฉนดแล้ว ให้ประกาศ

1 มกราคม 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 60 ตอนที่ 1

โคสนาและกำหนดวันให้มารับโฉนดปิดไว้ นะ ที่เห็นได้ง่าย  
ในที่ดิน ที่ว่าการอำเภอ ที่ว่าการกำนัน และที่หอทะเบียนที่ดิน  
มีกำหนดสามสิบวัน เมื่อไม่มีผู้คัดค้านภายในกำหนดดังกล่าว  
ก็ให้ออกโฉนดไปได้

เมื่อออกโฉนดใหม่แล้ว หนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน  
ฉบับเก่าเป็นอันใช้ไม่ได้”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติ  
การออกโฉนดที่ดิน รัตนโกสินทรศก 127 และให้ใช้ความ  
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา 22 ถ้าจะมีการโอนที่ดินแปลงใด ซึ่งเจ้า  
พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำฉากรั้วสวนและรั้ววัดกันเขตแล้ว แต่  
ยังไม่ถึงเวลาออกโฉนด ก็ให้ไปจดทะเบียนการโอนนั้นต่อ  
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกตหมายว่าด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่จด  
ทะเบียนสิทธิ และนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ตามประมวล  
กตหมายแพ่งและพาณิชย์

ในการนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดทะเบียนการโอนลงในใบ  
โฉนดสวน หรือใบนำด้วย”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รัตนโกสินทรศก 127 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 30 โฉนดหรือใบแทนโฉนดที่ออกให้แก่เจ้าของที่ดินตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานที่ดินต้องลงลายมือชื่อและประทับตราประจำตำแหน่ง จึงจะเป็นโฉนดที่ชอบด้วยกฎหมาย ”

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รัตนโกสินทรศก 127

“มาตรา 32 ทวิ ถ้าโฉนดฉบับหลวงเป็นอันตราหรือสูญหาย ให้เรียกโฉนดฉบับผู้ถือกรรมสิทธิ์คืน แล้วทำโฉนดใหม่ทั้งสองฉบับ ห้ามมิให้เรียกค่าทำเนียมในการนี้

เมื่อได้มีโฉนดฉบับใหม่แล้ว โฉนดฉบับเดิมเป็นอันใช้ไม่ได้”

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รัตนโกสินทรศก 127

1 มกราคม 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 60 ตอนที่ 1

“เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีผู้รักษาสถาพรตามพระราชบัญญัติจะตั้งหอทะเบียนที่ดินกับพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำนั้นก็ได้ โดยกำหนดเขตอำนาจทำการสำหรับหอทะเบียนที่ดินนั้นเป็นพิเศษก็ได้

การตั้งหอทะเบียนที่ดินและกำหนดเขตอำนาจทำการสำหรับหอทะเบียนที่ดินตามความในสองวรรก่อนนั้น ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรสองของมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รตนโกสินทรศก 127

“ถ้าเจ้าพนักงานทะเบียนเห็นสมควร จะทำการรังวัดที่ดินนั้นตลอดจนรังวัดสอบเขตก่อน ดำเนินการแบ่งแยกก็ได้ เฉพาะการรังวัดสอบเขตนั้น ห้ามมิให้เรียกค่าทำเนียม”

มาตรา 10 ให้ยกเลิกความในมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รตนโกสินทรศก 127 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา 74 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกคกระทรวงกำหนดอัตราค่าทำเนียมและค่าใช้จ่ายสำหรับ

ตอนที่ 1 เล่ม 60

ราชกิจจานุเบกษา

1 มกราคม 2486

กิจการต่าง ๆ นอกจากที่บัญญัติในมาตรา 75 แต่ต้องไม่เกิน  
อัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีหมายเลข 1 ที่ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติ  
ออกโฉนดที่ดิน ฉบับที่ 2 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 5 ที่ว่างเปล่าตามมาตรา 4 ซึ่งผู้ขอชอบที่จะขอ  
หนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ได้ตามมาตรา 11 แห่งพระราช  
บัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับ 6) พุทธศักราช 2479 นั้น  
ให้ออกเป็นโฉนดแผนที่”

มาตรา 12 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 7 ทวิ แห่ง  
พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน ฉบับที่ 2

“มาตรา 7 ทวิ เมื่อใดความปรากฏแก่เจ้าพนักงานที่ดิน  
ว่า ได้ออกหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์หรือได้จดทะเบียน  
ที่ดินให้แก่ผู้ใดโดยผู้นั้นไม่มีสิทธิ์ หรือโดยที่เจ้าพนักงาน  
ที่ดินผิดหลงด้วยประการอื่น ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจ  
เรียกหนังสือสำคัญนั้นมายึดไว้และงดการจดทะเบียนต่อไปได้  
และให้เจ้าพนักงานที่ดินร้องต่อศาล ให้สั่งเพิกถอนหนังสือ  
สำคัญหรือการจดทะเบียนที่ผิดนั้น

ผู้ใดไม่ส่งหนังสือสำคัญที่เจ้าพนักงานที่ดินเรียกตามความในวรรคก่อนให้แก่เจ้าพนักงาน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าสิบบาท”

มาตรา 13 ให้ยกเลิกความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 13 ให้ผู้ที่ได้ครอบครอง และทำประโยชน์ในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายก่อนวันใช้พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479 ซึ่งยังไม่มีหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ จัดการขึ้นทะเบียนที่ดินนั้นตามวิธีการที่กำหนดในกฤษฎีกา และให้รั้งมนตรีผู้รักษาสถาตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดระยะเวลาให้ผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดิน จัดการขึ้นทะเบียนเป็นท้องที่ ๆ ไป การกำหนดระยะเวลานั้น ให้กำหนดไม่น้อยกว่าสามเดือน และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผู้ครอบครอง และทำประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งมีหน้าที่จัดการขึ้นทะเบียนที่ดินไม่จัดการขึ้นทะเบียนที่ดินภายในระยะเวลาที่

รัฐมนตรีกำหนดตามความในวิัตก่อน มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท "

มาตรา 14 วิธีการจดทะเบียนการได้มาซึ่งกัมสิทธิตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1382 สำหรับที่ดินที่มีหนังสือสำคัญแสดงกัมสิทธิแล้ว ให้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกดกะขวง

มาตรา 15 ที่ดินที่มีผู้ครอบครองทำประโยชน์อยู่แล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479 นั้น ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจออกตราจองที่ตราว่า "ได้ทำประโยชน์แล้ว" ตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479 ให้ได้

มาตรา 16 หนังสือสำคัญสำหรับที่ดินที่เจ้าพนักงานได้ออกไว้ในลักษณะตราจองที่ตราว่า "ได้ทำประโยชน์แล้ว" ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเป็นอันใช้ได้เช่นเดียวกับตราจองที่ได้ออกตามมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2479 และการจดทะเบียนซึ่งเจ้าพนักงานได้กระทำไปเกี่ยวกับหนังสือสำคัญเช่นว่านั้น ก็



1 มกราคม 2486      ราชกิจจานุเบกษา      เล่ม 60 ตอนที่ 1

ให้ถือว่าเป็นการจดทะเบียนของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจตามกหนดหมาย

มาตรา 17 ถ้าสมควรมิฉะนั้นจะทำการสอบเขตที่ดินที่มีระวางแผนที่แล้วในท้องที่ใด ให้รัถมนตรีผู้รักษาสถาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้ถือกรรมสิทธิ์นำเจ้าพนักงานทำการรังวัดสอบเขตที่ดินของตน

เมื่อได้มีประกาศของรัถมนตรีตามความในวรรคก่อนแล้ว ให้เจ้าพนักงานที่ดินหรือเจ้าพนักงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานที่ดินแจ้งไปยังผู้ถือกรรมสิทธิ์แต่ละราย ถ้าหาพบวันเวลาให้ผู้นั้นนำเจ้าพนักงานทำการรังวัดสอบเขตที่ดินของตน

มาตรา 18 ที่ดินที่ได้ทำการสอบเขตแล้วตามมาตรา ก่อน เจ้าพนักงานที่ดินจะออกโฉนดแผนที่ใหม่ให้แก่โฉนดแผนที่หรือตราจองที่ตราว่า "ได้ทำประโยชน์แล้ว" ฉบับที่ถืออยู่เดิมก็ได้ เมื่อได้ออกโฉนดแผนที่ใหม่ให้แก่โฉนดหรือตราจองที่ตราว่า "ได้ทำประโยชน์แล้ว" ฉบับที่ถืออยู่เดิมเป็นอันใช้ได้ ให้เรียกคืน

ตอนที่ ๑ เล่ม 60

ราชกิจจานุเบกษา

1 มกราคม 2486

มาตรา 19 ถ้าผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินขอให้ออกโฉนดแผนที่ให้ใหม่ เปลี่ยนโฉนดแผนที่ฉบับที่ถืออยู่เดิม ให้เจ้าพนักงานที่ดินออกให้ เมื่อที่ดินแปลงนั้นยังมิได้มีการรังวัดสอบเขตใหม่ตามมาตรา 17 หรือยังมีได้มีการรังวัดสอบเขตใหม่ตามวิธีการที่กำหนดในกติกาชวง ก็ต้องให้มีการรังวัดสอบเขตใหม่ตามวิธีการเช่นนั้นเสียก่อน

มาตรา 20 ในการรังวัด สอบเขต ตามประกาศของรัฐมนตรีตามมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า

(ก) กรรมสิทธิ์ของแต่ละฝ่ายเป็นไปตามที่ต่างถือกรรมสิทธิ์อยู่และนำที่ดินที่ตกลงกันในเวลาทำการรังวัด

(ข) เส้นเขตที่ดินในกรรมสิทธิ์ของแต่ละฝ่ายจากมุมถึงมุม ถ้าเป็นเส้นตรงไปตาม และผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือเจ้าของตกลงกัน ให้เป็นเส้นตรงจากมุมถึงมุมไม่ได้ ให้กรรมสิทธิ์ของแต่ละฝ่ายเป็นเส้นตรงจากมุมถึงมุม ตามที่ข้างแผนที่ทำการรังวัดได้ละมหลักวิชา แผนที่เสนอไป

ถ้าเส้นเขตเป็นเส้นโค้ง ให้จับระยะของส่วนโค้งมายังเส้นตรงสมมุติจากมุมถึงมุมได้ตามหลักวิชาแผนที่

1 มกราคม 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 60 ตอนที่ 1

มาตรา 21 เมื่อได้มีการแก้ไขเส้นเขตที่ดินให้เป็นเส้นตรงตามมาตราก่อนแล้ว ให้กัมสิทธิ์ของเจ้าของที่ดินที่เกี่ยวข้องเปลี่ยนแปลงไปตามแนวเขตที่ดินที่ได้แก่นั้น

มาตรา 22 ในการรังวัดที่ดินเพื่อสอบเขตที่ดินตามมาตรา 17 หรือเพื่อขอบเขตที่ดินในกัมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของผู้ใด ให้เจ้าพนักงานที่ดินมีอำนาจเรียกผู้ถือกัมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองที่ดินข้างเคียงมาเพื่อระวางแนวเขตและลงชื่อรับทราบการปฏิบัติขอพนักงานเจ้าหน้าที่ในการรังวัดนั้นได้

มาตรา 23 ผู้ใดมีส่วนได้เสียในที่ดินอันอาจจะมีภัยให้มีการจดทะเบียนหรือให้มีการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนได้ ก่อนเสนอคำฟ้องต่อศาล ผู้นั้นชอบที่จะขออายัดที่ดินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้โดยทำการปฏิญาณตนว่า ข้อความในคำขอของตนนั้นเป็นความจริง และขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดทางทะเบียนไว้ เพื่อจะได้ฟ้องร้องขอความวินิจฉัยของศาลในสิทธิของตนดังกล่าวนั้น

มาตรา 24 การร้องขออายัดตามความในมาตราก่อน จะพึงทำได้เฉพาะที่เกี่ยวแก่ที่ดินที่ได้ทำการเดินสำรวจเพื่อออก

ตอนที่ 1 เล่ม 60      ราชกิจจานุเบกษา      1 มกราคม 2486

หนังสือสำคัญแสดงกับสิทธิแล้ว หรือที่ดินที่มีหนังสือสำคัญ  
แสดงกับสิทธิแล้ว

มาตรา 25 พนักงานเจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้มีอำนาจรับอายัด  
ที่ดินได้

(ก) หัวหน้ากองหนังสือสำคัญ หรือผู้ทำการแทน  
สำหรับที่ดินที่ได้ทำการเดินสำรวจเพื่อออกหนังสือสำคัญ  
แสดงกับสิทธิแล้ว ในเขตที่ยังไม่ได้ตั้งหอทะเบียนที่ดิน

(ข) เจ้าพนักงานที่ดิน หรือผู้ทำการแทน สำหรับที่ดิน  
ในเขตที่หอทะเบียนที่ดินแล้ว

(ค) นายอำเภอ หรือผู้ทำการแทน สำหรับที่ดินที่มี  
ตราจองที่ตราว่า “ได้ทำประโยชน์แล้ว” และมีทะเบียนอยู่  
ทางอำเภอ

มาตรา 26 พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับอายัดที่ดินมีอำนาจสั่ง  
ให้เพิกถอนการรับอายัดเสียได้ เมื่อปรากฏแก่พนักงาน  
เจ้าหน้าที่ผู้รับอายัดว่าได้ทำการรับอายัดโดยผิดหลง

มาตรา 27 การรับอัยยัดถิ่นเป็นอันสิ้นไปเมื่อ

(1) ผู้อัยยัดไม่ได้นำหลักงานมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับอัยยัดภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ยังขอให้มีการอัยยัดว่าตนได้เสนอคำฟ้องในกรณีนั้นต่อศาลแล้ว

(2) ปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับอัยยัดว่าศาลได้พิพากษาให้ยกคำขอที่ขอให้บังคับให้มีการจดทะเบียน หรือให้มีการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียน และคดีถึงที่สุดแล้ว

(3) พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการเปลี่ยนแปลงทางทะเบียนตามคำสั่งของศาลหรือศาลสั่งเพิกถอนอัยยัด

(4) พนักงานเจ้าหน้าที่ได้สั่งให้เพิกถอนการรับอัยยัดตามมาตรา ก่อน

เมื่อการรับอัยยัดได้สิ้นไปแล้ว ผู้อัยยัดจะร้องขออัยยัดซ้ำอีกไม่ได้

มาตรา 28 ผู้ใดไม่นำเจ้าพนักงานทำการรังวัดสอบเขตที่ดินของตนตามมาตรา 17 หรือไม่มาเพื่อระวางแนวเขตตามหนังสือเรียกของเจ้าพนักงานที่ดินตามมาตรา 22 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ตอนที่ 1 เล่ม 60

ราชกิจจานุเบกษา

1 มกราคม 2486

มาตรา 29 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกตกกระทรวงกำหนดอัตราค่าทำเนียมและค่าใช้จ่ายไม่เกิน อัตราตามบัญชีหมายเลข 2 ท้ายพระราชบัญญัตินี้ กับกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กตกชวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

1 มกราคม 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 60 ตอนที่ 1

บัญชีหมายเลข 1ค่าทำเนียมในการรังวัด

## 1. ค่ารังวัด

- |                               |        |
|-------------------------------|--------|
| (ก) ถ้าเรียกเป็นรายแปลง ๆ ละ  | 20 บาท |
| (ข) ถ้าเรียกเป็นรายวัน ๆ ละ   | 20 บาท |
| 2. ค่าคัดหรือจำลองแผนที่      | 15 บาท |
| 3. ค่าคำนวณเนื้อที่ หรือสอบเส | 15 บาท |
| 4. ค่าจ้างระยะ                | 1 บาท  |

ค่าทำเนียมในการออกโฉนด

- |                      |           |
|----------------------|-----------|
| 1. ค่าจอง ไร่ละ      | — .25 บาท |
| 2. ค่าออกโฉนด ฉบับละ | 4.00 บาท  |

ค่าทำเนียมในการจดทะเบียน

- |   |       |
|---|-------|
| 1. ค่าจดทะเบียน                         | 4 บาท |
| 2. ค่าตรา                               |       |
| (ก) เรียกตามจำนวนทุนทรัพย์ ถ้าทุนทรัพย์ |       |
| ไม่เกิน 500 บาท                         | 5 บาท |

ตอนที่ 1 เล่ม 60

ราชกิจจานุเบกษา

1 มกราคม 2486

ถ้าเกิน 500 บาท เรียกส่วนที่เกิน

ร้อยละ

1 บาท แต่

รวมทั้งสิ้นไม่เกิน

2,000 บาท เสส

ของร้อยละให้นับ

เป็นร้อยละ

(ข) ไม่มีทุนทรัพย์

10 บาท

ค่าทำเนียมเบ็ดเตล็ด

1. ค่าคำขอ 1 บาท
2. ค่าคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ โดยเจ้าพนักงานเป็นผู้คัด ให้เรียกในร้อยละคำต้น 1 บาท ค่อยไปให้เรียกร้อยละค่าละ 1 บาท ไม่ถึงร้อยละหรือเสสของร้อยละ ให้นับเป็นร้อยละ ค่ารับรองเอกสารที่คัด ฉบับละ 2 บาท
3. ค่าตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน 1 บาท
4. ค่ามอบฉันทะ เรื่องละ 1 บาท
5. ค่าแบบพิมพ์ ฉบับละ - 12 บาท



1 มกราคม 2486

ราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 60 ตอนที่ 1

- |  |        |           |
|--|--------|-----------|
| 6. ค่าออกไปแทนหนังสือสำคัญสำหรับที่        | ฉบับละ | 4 บาท     |
| 7. ค่าเขียน                                | ฉบับละ | — .25 บาท |
| 8. ค่าพยาน ให้แก่พยานคนละ                  |        | — .25 บาท |
| 9. ค่าโคสนา                                |        | 1 บาท     |
| 10. ค่าไปปิดประกาศ ให้แก่ผู้ปิดประกาศรายละ |        | 1 บาท     |
| 11. ค่าทำคำตราสิน                          |        | 1 บาท     |

### ค่าใช้จ่าย

1. ค่าจ้างคนงาน ค่าพาหนะเดินทางของช่าง  
แผนที่และคนงานที่จำเป็นไปทำการรังวัด เท่าที่จำเป็นและ  
ใช้จ่ายไปจึง
2. ค่าบ่วยการเจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่หรือ  
ผู้แทนที่ไปในการรังวัด คนหนึ่งวันละ 1 บาท
3. ค่าหลักเขต หลักถะ — .40 บาท  
ถ้าเป็นการเดินสำรวจหรือสอบเขตทั้งตำบล  
แปลงละ 3 บาท

ตอนที่ 1 เล่ม 60

ราชกิจจานุเบกษา

1 มกราคม 2486

บัญชีหมายเลข 2

1. ค่าทำเนียมรับอาช้ที่ดิน แปลงละ 3.00 บาท
2. ค่าทำเนียม และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ ในมาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติการออกโฉนดที่ดิน รัตนโกสินทรศก 127 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติ